

29 Ιουνίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Πέτρου († 64) και Παύλου († 67) τῶν πανευφήμων καί πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων.
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Κορ. ια΄ 21 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγ.: Ματθ. ιστ΄ 13-19.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Ἰουλίου, Δ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. στ΄ 18-23 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. η΄ 5-13.

Τό δεύτερο: Δέν υπάρχουν ἀλάθητοι στήν Ἐκκλησία, δέν υπάρχουν αὐθεντίες. Ὁ μόνος ἀλάθητος καί ἡ μοναδική αὐθεντία εἶναι ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία, ὅταν ἐκφράζεται συνοδικῶς. Μποροῦν νά υπάρχουν διαφορετικές ἀπόψεις, ἔντονες διαφωνίες, ἀλλά νά ἀντιμετωπίζονται μέσα στό συνοδικό πλαίσιο λειτουργίας τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπου ὑπάρχει ἡ αἴσθησις τοῦ ἀλαλήτου, ἔχουμε αἵρεση, πού ἔχει πληρώσει ἀκριβά ἡ χριστιανική Ἐκκλησία στήν πορεία τῆς ἱστορίας της, γιατί ὁδήγησε στό μεγαλύτερο χριστιανικό σχίσμα ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Υπάρχει καί ἓνα τρίτο συμπέρασμα: Διαφωνίες μποροῦν νά υπάρξουν σέ ὅλα τά ἐπίπεδα, στό κοινωνικό, πολιτικό, οἰκογενειακό. Ἀλίμονο, ὅμως, ἂν αὐτές ὁδηγοῦν σέ ρήξεις καί προκαλοῦν ἐμφυλιοπολεμικές συνθήκες ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Ὁ μόνος τρόπος γιά νά λυθοῦν εἶναι στό πλαίσιο τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐνότητος, πού ἐπιτυγχάνονται μόνο μέσα ἀπό τίς δημοκρατικές διαδικασίες, τίς ὁποῖες πρώτη ἡ Ἐκκλησία μας δίδαξε καί πρώτη ἡ Ἐκκλησία μας τηρεῖ.

Πρότυπά μας οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι

Εἶναι φανερό, λοιπόν, πόσο σημαντικές προσωπικότητες εἶναι οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος, γιά τήν Ἐκκλησία σέ ὅλη τήν οἰκουμένη. Γι' αὐτό, νά μήν τούς ἀφήσουμε παραπονεμένους νά μᾶς κοιτοῦν ἀπό τό τέμπλο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀκολουθώντας ἓναν ἄλλον δρόμο ἀπό αὐτόν πού ἐκεῖνοι χάραξαν, ἀλλά ἄς τούς τοποθετήσουμε μέσα στή ζωή μας, στήν οἰκογένειά μας, στό πολιτικό καί κοινωνικό μας γίνεσθαι. Ὁ τρόπος τῆς δικῆς τους ζωῆς, ἡ στάση τους ἀπέναντι στά προβλήματα, ὁ τρόπος πού τά ἀντιμετώπισαν ἔχει νά πεῖ καί νά διδάξει πολλά καί σέ ἐμᾶς σήμερα.

Ἀρχιμ. Ἑ. Οἰκ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον 29 Ἰουνίου 2025 ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3761)

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ

Στά πρόσωπα τῶν ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, πού τιμοῦμε σήμερα, συγκρούστηκαν δύο κόσμοι: ὁ παλαιός, πού ἐκπροσωποῦσε ὁ Πέτρος, καί ὁ νέος, πού ἐκπροσωποῦσε ὁ Παῦλος. Ὁ Πέτρος δέν μπορούσε νά ξεφύγει ἀπό τό ἰουδαϊκό του παρελθόν. Πίστευε ὅτι στήν Ἐκκλησία πρέπει νά τηροῦμε τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά δέν μπορούμε νά ἀποσπαστοῦμε καί ἀπό τόν Νόμο τοῦ Μωυσῆ. Ὁ Παῦλος δίδασκε ὅτι ἐκεῖνο πού θά μᾶς σώσει εἶναι ἡ πίστις στόν Χριστό. Κατάλαβε ὅτι μέσα στήν Ἐκκλησία διαμορφώνεται τό Χριστολογικό ἦθος, δέν υπάρχουν διαχωρισμοί, ὅλα εἶναι καινούργια.

Ἡ Ἀποστολική Σύνοδος

Ὁ Πέτρος δέν ἦταν ἀντίθετος σέ ὅλα αὐτά, ἀλλά δέν μπορούσε νά ἀπεγκλωβιστεῖ ἀπό τό ἰουδαϊκό του παρελθόν, νά κακοκαρδίσει τή βάση τῆς πρώτης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας πού ἦταν οἱ Ἰουδαῖοι. Ἔτσι, ἐπῆλθε ἡ σύγκρουση, ἡ ὁποία ἔλαβε σφοδρές διαστάσεις, στό πλαίσιο τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, ὅμως δέν ὁδήγησε σέ ρήξη, ἀλλά λύθηκε στήν Ἀποστολική Σύνοδο, ἡ ὁποία συνεκλήθη τό 49 μ.Χ. στά Ἱεροσόλυμα. Ἦταν ἡ πρώτη Σύνοδος ἡ ὁποία συγκλήθηκε στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας καί εἶναι τό ὑπόδειγμα τῆς συνοδικῆς ζωῆς πού ἀκολουθεῖται καί σήμερα. Ἐκεῖ συζητήθηκαν τά προβλήματα, οἱ διαφωνίες καί ἐπεῖσθη ὁ Πέτρος ὅτι πρέπει νά πᾶνε μπροστά, νά ἀποχωριστοῦν ἀπό τό παρελθόν. Μέσα στήν Ἐκκλησία δέν μποροῦν νά υπάρχουν διαφορετικές ἐκφράσεις τῆς πίστεως, διαφορετικές παραδόσεις· ὅλοι εἴμαστε ἓνα σῶμα, τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καί αὐτό πού μᾶς σώζει εἶναι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ πίστις σ' Αὐτόν.

Αὕτη ἦταν ἡ ἱστορική ἀπόφασις τῆς πρώτης Ἀποστολικῆς Συνόδου τῶν Ἱεροσολύμων μέ τήν ὁποία κόπηκε ὁ ὁμφάλιος λώρος πού συνέδεε

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ια' 21 - ιβ' 9)

Όπτασίες και αποκαλύψεις

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ καὶ γώ. Ἑβραῖοί εἰσι; Κἀγώ· Ἰσραηλιταί εἰσι; Κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσώτερος, ἐν πληγαῖς υπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσώτερος, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρις ἐρράβιδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρις ἐνανάγησα, νυχθημερόν ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίας πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχάλασθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὅπτασις καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ᾠρῆματα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φοίδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσῃται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατάν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρις τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρήκῃ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

τὴν Ἐκκλησίᾳ μέ τῇ συναγωγῇ, τό παλιό μέ τό νέο. Ἄν δέν λαμβανόταν αὐτή ἡ ἀπόφαση καὶ ἡ Ἐκκλησία δέν ἀποκοιπόταν, μιά καὶ καλή, ἀπὸ τῇ συναγωγῇ, ὁ Χριστιανισμός δέν θά ἦταν τίποτε ἄλλο παρά μιά ἀπλή αἵρεση τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.

Μοναδικὴ αὐθεντία ὁ Χριστός

Ἡ ἱστορία τῶν δύο ἀποστόλων μᾶς ὁδηγεῖ σέ τρία πολὺ σημαντικὰ συμπεράσματα. Τό πρῶτο: Διαφωνίες μποροῦν νά υπάρξουν ἀνάμεσα στοὺς Μεγάλους τῆς ἱστορίας καὶ στοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γιὰ ὅτιδήποτε τολμᾷ κανεὶς νά καυχῇ—μὴ ὡς ἀνόητος— τολμῶ κι ἐγώ. Εἶναι Ἑβραῖοι αὐτοί; Κι ἐγώ. Εἶναι Ἰσραηλίτες; Κι ἐγώ. Εἶναι ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ; Κι ἐγώ. Εἶναι ὑπηρετὲς τοῦ Χριστοῦ; Μιλῶ σάν παράφρονας καὶ δηλώνω ὅτι εἶμαι ὑπηρετὴς τοῦ Χριστοῦ περισσότερο ἀπ' αὐτούς. Σέ κόπους, πολὺ περισσότερο, σέ πληγές, σέ μεγαλύτερο βαθμὸ, σέ φυλακίσεις, πολὺ περισσότερο, σέ θανάσιμους κινδύνους, περισσότερες φορές. Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, μαστιγώθηκα πέντε φορές, μέ τὰ τριάντα ἐννέα μαστιγώματα. Τρεῖς φορές μέ ράβδισαν, μία φορά μέ λιθοβόλησαν, τρεῖς φορές ναυάγησα, ἓνα ἡμερόνυχτο ἔμεινα ναυαγός στὴ θάλασσα. Σέ ὁδοιπορίες πολλές φορές, σέ κινδύνους ἀπὸ ποταμούς, σέ κινδύνους ἀπὸ ληστές, σέ κινδύνους ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς μου, σέ κινδύνους ἀπὸ ἐθνικοὺς, σέ κινδύνους στὴν πόλη, σέ κινδύνους στὴν ἐρημο, σέ κινδύνους στὴ θάλασσα, σέ κινδύνους ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ὑποκρίνονται τοὺς ἀδελφούς. Μὲ κόπο καὶ μόχθο, μέ ἀϋπνίες πολλές φορές, μέ πείνα καὶ δίψα, χωρὶς φαγητό πολλές φορές, μέ ψύχος καὶ χωρὶς ροῦχα. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἡ καθημερινή μου ἀγωνία, ἡ φροντίδα γιὰ ὅλες τίς ἐκκλησίες. Ποιὸς ἀδελφός ἀσθενεῖ καὶ δέν ἀσθενῶ κι ἐγώ; Ποιὸς σκανδαλίζεται καὶ δέν ὑποφέρω ἐγώ; Ἄν πρέπει νά καυχῇ, δά καυχῇ γιὰ τὰ παθήματά μου. Ὁ Θεός καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογητός στοὺς αἰῶνες, γνωρίζει ὅτι δέν ψεύδομαι. Στὴ Δαμασκό, ὁ διοικητὴς ποὺ εἶχε ὀρίσει ἀπὸ τὸν βασιλιά Ἀρέτα, φρουροῦσε τὴν πόλη τῶν Δαμασκηνῶν, ἐπειδὴ ἤθελε νά με συλλάβει, καὶ μέ κατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος, ἀπὸ ἓνα παράθυρο, μέσα σ' ἓνα καλάδι, καὶ ἔφυγα ἀπὸ τὰ χεῖρα του. Λοιπὸν δέν μέ συμφέρει νά καυχίμαι, ἀλλὰ δά ἔλθω σέ ὅπτασις καὶ ἀποκαλύψεις, ποὺ μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος. Γνωρίζω ἓναν ἄνθρωπο πιστό στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν—εἴτε μέ τό σῶμα, δέν ξέρω, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει— ἀρπάχθηκε καὶ ὑψώθηκε μέχρι τὸν τρίτο οὐρανό. Καὶ ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος—εἴτε μέ τό σῶμα εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει— ἀρπάχθηκε στὸν παράδεισο καὶ ἄκουσε ἄρρητα λόγια, τὰ ὁποῖα δέν μπορεῖ νά ἐπαναλάβει ἄνθρωπος. Γι' αὐτόν τὸν ἄνθρωπο δά καυχῇ, γιὰ τὸν ἑαυτό μου δέν δά καυχῇ, παρά μόνο γιὰ τίς ἀδυναμίες μου. Ἀλλὰ καὶ ἂν θελήσω νά καυχῇ, δέν δά εἶμαι ἀνόητος, γιατί δά πῶ τὴν ἀλήθεια. Δυσκολεύομαι ὅμως νά καυχῇ μήπως μοῦ καταλογίσει κανεὶς περισσότερα ἀπ' ὅ,τι βλέπει σ' ἐμένα ἢ ἀκούει ἀπὸ ἐμένα. Καὶ γιὰ νά μὴν ὑπερηφανεύομαι, λόγω τῶν ὑπερβολικῶν ἀποκαλύψεων, μοῦ δόθηκε ἓνα ἀγκάδι στό σῶμα μου, ἓνας ἄγγελος τοῦ σατανᾶ, γιὰ νά μέ χτυπᾷ προκειμένου νά μὴν ὑπερηφανεύομαι. Γι' αὐτό τό ἀγκάδι παρακάλεσα τρεῖς φορές τὸν Κύριο νά τό ἀπομακρύνει ἀπὸ ἐμένα, καὶ μοῦ εἶπε: Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρις μου, γιατί ἡ δύναμή μου τελειοποιεῖται μέσα στὴν ἀδυναμία. Πολὺ εὐχαρίστως, λοιπόν, δά καυχῇ περισσότερο γιὰ τίς ἀδυναμίες μου, ὥστε νά κατασκηνώσει ἐπάνω μου ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὅμως ἀπὸ ἀνάμεσά τους βγεῖ τό αἶσθημα τῆς ἀγάπης, τότε μποροῦν νά παραμείνουν Μεγάλοι, ὅχι ὅμως Ἅγιοι, γιατί ἡ ἀγιότητα δέν στηρίζεται στό πείσμα καὶ στὸν ἐγωισμό. Στηρίζεται στὴν ἀγάπη, στὴν ταπείνωση, στὴν ὑποχωρητικότητα, στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐνότητα.